

มุมมองสิทธิ

HUMAN RIGHTS PERSPECTIVE

ปีที่ 25 ฉบับที่ 6
เดือนมิถุนายน 2569

กสม. ชงข้อเสนอ
เร่งแก้ปัญหาค่าไฟฟ้าแพง!

ค่าไฟฟ้า
คือ

ค่าไฟ
ที่แค่
ประชาชน

กสม. ชงขึ้น 4 ข้อเสนอ
ยื่น ครม. แก้ปัญหาค่าไฟฟ้าแพง
ต้นปฎิรูปโครงสร้างพลังงาน
เพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
ให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรม

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (สำนักงาน กสม.) ได้จัดเวทีสาธารณะครั้งใหญ่ “ค่าไฟฟ้าแพง คือ ค่าไฟที่แค่ประชาชน” เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2569 ณ โรงแรมอัสวิน แกรนด์ คอนเวนชัน กรุงเทพฯ โดยสาระสำคัญเป็นการสะท้อนเสียงของประชาชน พร้อมเผยแพร่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี (ครม.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าที่เหมาะสมและเป็นธรรมต่อภาคครัวเรือน รวมถึงการปฏิรูประบบพลังงานไทยด้วยหลักธรรมาภิบาล และความยุติธรรม

อ่านต่อหน้า 2

1

กสม. ชงข้อเสนอ เร่งแก้ปัญหาค่าไฟฟ้าแพง!
ค่าไฟฟ้าแพง คือ ค่าไฟที่แค่ประชาชน!
กสม. ชงขึ้น 4 ข้อเสนอขึ้น ครม. แก้ปัญหาค่าไฟฟ้าแพง
ต้นปฎิรูปโครงสร้างพลังงาน เพิ่มการมีส่วนร่วม
ของทุกภาคส่วนให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรม

4

กสม. ชี้ กรณีการย้ายผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาดี
ไปขังร่วมกับนักโทษเด็ดขาดที่เรือนจำกลางบางขวาง
ไม่ได้สัดส่วนกับอัตราโทษ แนะนำแก้ไขย้ายกลับ

INTERNATIONAL DAY
IN SUPPORT
OF VICTIMS OF TORTURE

6

สารคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)
เนื่องในวันต่อต้านการทรมานสากล
26 มิถุนายน ประจำปี 2569

7

ข่าวกิจกรรม กสม.

8

ILO รับรองอนุสัญญาคุ้มครอง
แรงงานแพลตฟอร์ม
สร้างมาตรฐานใหม่คุ้มครองสิทธิ
คนทำงานเพื่อการจัดการ
โดยอัลกอริทึม

กสม. เผยค่าไฟฟ้า จัดเป็นการละเมิด 2 ของคนไทย

กสม. เปิดเผยข้อมูลระหว่างปี 2560-2568 ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาพลังงานและการกำหนดอัตราค่าไฟฟ้ากว่า 70 กรณี รวมถึงจากงานวิชาการ การรับฟังความคิดเห็น และการสำรวจความคิดเห็นสาธารณะ พบว่า มีความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงไฟฟ้า และความไม่เป็นธรรมของโครงสร้างราคากันส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำรงชีพด้านอื่น โดยประชาชนทุกระดับรายได้ จัดให้ **“ค่าไฟฟ้า” เป็นการค่าใช้จ่ายที่แพงเกินเหตุอันดับสองรองจากค่าอาหาร** และมีประชากรเกือบ 17 ล้านคน ต้องจ่ายค่าไฟสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มประชากรที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง เช่น กลุ่มชุมชนบนเกาะและพื้นที่ห่างไกล กลุ่มชาติพันธุ์และผู้อาศัยในเขตอุทยาน/พื้นที่ป่า ที่ไฟฟ้าเข้าไม่ถึง กลุ่มผู้อาศัยในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิหรือพื้นที่ทับซ้อน เช่น พื้นที่ริมทางรถไฟ เขตชลประทาน ที่ใช้มิเตอร์ชั่วคราวหรือไฟฟ้างัด ต้องจ่ายค่าไฟฟ้าที่แพงกว่าปกติ ขณะที่กลุ่มผู้ป่วยติดเตียง คนพิการ หากถูกตัดไฟ ก็มีความเสี่ยงต่อชีวิตและสุขภาพ ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำซ้ำซ้อนและกระทบต่อสิทธิมนุษยชนของประชาชน

ค่าไฟฟ้า คือ ค่าไฟที่แค้นประชาชน

กสม. เห็นว่า พลังงานไฟฟ้าไม่ใช่เป็นเพียงสินค้าเชิงพาณิชย์ แต่เป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่เชื่อมโยงโดยตรงกับสิทธิหลายประการของประชาชน เช่น สิทธิด้านมาตรฐานการครองชีพ ที่เพียงพอ สิทธิด้านสุขภาพ สิทธิด้านการศึกษา และสิทธิด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยรัฐจะต้องจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึงตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และดูแลให้มีการเรียกเก็บค่าบริการจนเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร โดยต้องมองประชาชนเป็นผู้ทรงสิทธิ (rights-holder)

“ค่าไฟฟ้าที่เหมาะสมและเป็นธรรม” ในมิติสิทธิมนุษยชน จึงเป็นอัตราค่าบริการพลังงานไฟฟ้าที่เกิดจากการจัดสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่สะท้อนต้นทุนจริง และคำนึงถึงผลตอบแทนที่เหมาะสมของการลงทุนในการประกอบกิจการพลังงานที่มีประสิทธิภาพ ควบคู่กับมาตรการที่ทำให้ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มเปราะบาง สามารถเข้าถึงและแบกรับภาระค่าใช้จ่ายได้ โดยไม่กระทบต่อสิทธิในการมีมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอ

เปิด 4 ข้อเสนอต่อ ครม. พลิกโฉมพลังงานไทย

กสม. ได้จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเสนอต่อ ครม. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุและเร่งปฏิรูประบบพลังงานทั้งระบบ บนหลักธรรมาภิบาลพลังงาน (energy governance) และหลักความยุติธรรมทางพลังงาน (energy justice) บนกรอบแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชน ได้แก่ สิทธิในมาตรฐานการดำรงชีพที่เพียงพอ สิทธิในการมีส่วนร่วม สิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สิทธิในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและได้รับการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม และสิทธิในการเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและได้รับบริการของรัฐที่มีคุณภาพ

โดยมีข้อเสนอเชิงนโยบาย สรุปได้ดังนี้

- 1 แบ่งสรรต้นทุนและผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม** ปรับโครงสร้างราคาที่เหมาะสมต้นทุนจริง ไม่ผลักภาระความเสี่ยงมาสู่ประชาชนเกินไป
- 2 ดูแลกลุ่มเปราะบาง** เพิ่มการคุ้มครองและจัดอุปสรรคในการเข้าถึงไฟฟ้าของกลุ่มเปราะบาง
- 3 เร่งกระจายอำนาจในระบบการผลิตไฟฟ้า** ให้ประชาชนชุมชน และท้องถิ่นมีส่วนร่วมมากขึ้น
- 4 เพิ่มความโปร่งใส** การมีส่วนร่วมที่มีความหมาย และความรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย กำกับดูแลกิจการพลังงาน

ทางแผนมาตรการ 4 ด้าน สู่การปฏิบัติจริง

- 1 ด้านราคาที่เป็ธรรม** เช่น ทบทวนแนวทางการจัดทำแผนพลังงานให้ยืดหยุ่น ศึกษาแนวทางในการกำหนด “**เพดานการรับภาระต้นทุนจากกำลังผลิตสำรองส่วนเกิน**” อย่างชัดเจน รวมถึงทบทวนกลไกสัญญาซื้อขายไฟฟ้าและโครงสร้างต้นทุนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และบริบทด้านพลังงานที่เปลี่ยนแปลงไป
- 2 ด้านการคุ้มครองกลุ่มประชากรที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง** เช่น จัดทำแผนขยายการเข้าถึงไฟฟ้าในพื้นที่ห่างไกลและพื้นที่นอกโครงข่าย ทบทวนหลักเกณฑ์และมาตรการคุ้มครองผู้ใช้ไฟฟ้ากลุ่มเปราะบาง
- 3 ด้านการมีส่วนร่วม** ในการพัฒนาและได้รับการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม และการกระจายอำนาจในระบบพลังงาน เช่น ส่งเสริมระบบพลังงานกระจายศูนย์ เปิดโอกาสให้เกิดผู้ผลิตไฟฟ้ารายใหม่มากขึ้น ทบทวนแนวทางและอัตราซื้อขายไฟฟ้าคืบจากพลังงานหมุนเวียนภาคประชาชน หนุนแหล่งเงินทุนให้รายย่อย
- 4 ด้านการยกระดับธรรมาภิบาลพลังงาน** เช่น เปิดเผยข้อมูล การกำหนดอัตราค่าไฟฟ้า ต้นทุนพลังงาน แผน PDP และสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ในรูปแบบที่ประชาชนเข้าถึง เข้าใจ และตรวจสอบได้ง่าย พร้อมพัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำและตรวจสอบนโยบายและแผนพลังงาน

ติดตามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์และแฟนเพจบุ๊ก
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
www.nhrc.or.th และ www.facebook.com/nhrc

กสม. ชี้ กรณีการย้ายผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี ไปขังร่วมกับนักโทษเด็ดขาด ที่เรือนจำกลางบางขวาง ไม่ได้สัดส่วนกับอัตราโทษ แนะนำแก้ไขย้ายกลับ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
กติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง
และสิทธิทางการเมือง (ICCPR) และข้อกำหนด
มาตรฐานขั้นต่ำแห่งองค์การสหประชาชาติ
ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง (Mandela Rules)
วางหลักการสอดคล้องกันว่าผู้ต้องขังที่คดียังไม่ถึงที่สุด
ย่อมได้รับความคุ้มครองตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่า
เป็นผู้บริสุทธิ์ และต้องได้รับการปฏิบัติแตกต่างจาก
ผู้ต้องขังเด็ดขาด

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่อง
ร้องเรียนเมื่อเดือนมีนาคม 2568 ระบุว่า เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2568
เพจเฟซบุ๊กของศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน เผยแพร่กรณี
เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครย้ายผู้ต้องขังทางการเมืองไปยัง
เรือนจำกลางบางขวาง โดยเรียกผู้ต้องขัง 3 คน ไปพูดคุยเจรจากับ
กลุ่มผู้ต้องขังปฏิเสธรและนั่งคล้องแขนกัน เจ้าหน้าที่จึงล่อคอก
แซน และพา และอุ้มตัวออกไป ทำให้ผู้ต้องขังรายหนึ่งได้รับบาดเจ็บ
โดยหนึ่งในผู้ต้องขังเป็นบุคคลหลากหลายทางเพศและมีอาการป่วย
ซึ่งภายหลังที่ถูกย้ายยังถูกผู้ต้องขังด้วยกันคุกคามทางเพศด้วย
ผู้ร้องเห็นว่า การย้ายผู้ต้องขังทางการเมืองไปยังเรือนจำกลางบางขวาง
ซึ่งเป็นเรือนจำสำหรับผู้ต้องโทษประหารชีวิต เป็นการกลั่นแกล้ง
และกดดันผู้ต้องขังให้ได้รับความทุกข์ทรมาน จึงขอให้ตรวจสอบ

จากการตรวจสอบปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรมราชทัณฑ์
(ผู้ถูกร้อง) มีนโยบายแยกผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี
ออกจากนักโทษเด็ดขาดโดยดำเนินการทั่วประเทศ และเริ่ม
ดำเนินการที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครเป็นแห่งแรก
โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี
ซึ่งหมายถึงผู้ต้องขังระหว่างการสืบสวนสอบสวนของพนักงาน
สอบสวน และผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างการไต่สวนมูลฟ้องหรือ
พิจารณาคดีของศาลชั้นต้น ส่วนผู้ต้องขังที่ศาลมีคำพิพากษา
ถึงที่สุดแล้ว และผู้ต้องขังที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้ว
แต่อยู่ระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา ให้ถือว่าอยู่ในหลักเกณฑ์
ที่ต้องย้ายออกไปยังเรือนจำหรือทัณฑสถานอื่น ๆ

ส่วนเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ให้ใช้คุมขังผู้ต้องขัง
คดีทั่วไปที่มีอัตราโทษไม่เกิน 15 ปี ทั้งที่อยู่ระหว่างการสอบสวน
ของพนักงานสอบสวน ระหว่างพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น และ
ระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา ส่วนผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา
แต่มีอัตราโทษเกิน 15 ปี จะขออำนาจศาลย้ายผู้ต้องขังกลุ่มนี้
ไปยังเรือนจำกลางคลองเปรมที่อยู่ใกล้เคียงเป็นลำดับแรก หากเกิน
ความจุของเรือนจำกลางคลองเปรมแล้วจึงจะพิจารณาย้ายไป
เรือนจำแห่งอื่นแทน

สำหรับประเด็นร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของเรือนจำพิเศษ กรุงเทพมหานคร ที่ทำให้ผู้ต้องขังได้รับบาดเจ็บนั้น เห็นว่า **เจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยไม่ได้ใช้อาวุธหรือเจตนาใช้กำลัง ประทุษร้ายให้ได้รับอันตรายต่อผู้ต้องขัง จึงเป็นการจำกัด สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของผู้ต้องขังไปตาม สมควรแก่กรณี** และหลังเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ได้จัดให้ผู้ต้องขัง ได้รับการตรวจร่างกายและรักษาตามสมควรแล้ว จึงยังไม่อาจ รับฟังได้ว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเด็นนี้

กสม. พิจารณาแล้วเห็นว่า การตีความของกรมราชทัณฑ์ ที่ถือว่าผู้ต้องขังระหว่างการอุทธรณ์หรือฎีกาไม่ถือเป็น “ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี” ทำให้ผู้ต้องขังกลุ่มดังกล่าว จำนวนหนึ่งถูกนำไปควบคุมในเรือนจำเดียวกับนักโทษเด็ดขาด ในคดีอุทธรณ์ที่มีโทษสูง ทำให้ได้รับสิทธิประโยชน์บางประการ น้อยลงจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เช่น การได้รับการเยี่ยม จึงเป็นการปฏิบัติเสมือนเป็นผู้ต้องขังที่คดีชั้นฎีกา ถึงที่สุดแล้ว อันไม่ได้สัดส่วนกับอัตราโทษ และไม่สอดคล้อง กับหลักการสันนิษฐานบุคคลว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ที่รัฐธรรมนูญ และกติการะหว่างประเทศให้ความคุ้มครองไว้ การดำเนิน นโยบายย้ายผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ตามคำร้องนี้จึงเป็น การละเมิดสิทธิมนุษยชน

อย่างไรก็ดี ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์ได้ทบทวนนโยบายดังกล่าว และเริ่มแก้ไขปัญหาย่อยๆ เป็นรูปธรรมแล้ว โดยจะเร่งย้ายผู้ต้องขัง ระหว่างพิจารณาคดีที่ถูกย้ายไปเรือนจำกลางบางขวาง กลับไปยัง เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครต่อไป

ส่วนประเด็นร้องเรียนการล่อลวงละเมิดทางเพศผู้ต้องขัง หลากหลายทางเพศรายหนึ่งที่ถูกย้ายไปยังเรือนจำกลางบางขวาง ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่สามารถรับฟังได้แน่ชัดว่าผู้ต้องขัง รายดังกล่าวถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเด็นนี้เช่นกัน

ด้วยเหตุผลข้างต้น กสม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2569 จึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะไปยัง “กรมราชทัณฑ์” ให้เร่งย้าย ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีที่มีกำหนดโทษไม่เกิน 15 ปี จาก เรือนจำกลางบางขวางกลับไปยังเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร โดยเร็ว และให้นำข้อมูลตามรายงานฉบับนี้ไปประกอบการปฏิบัติ ต่อผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีในเรือนจำและทัณฑสถานอื่น ๆ ทั่วประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสันนิษฐานไว้ก่อนว่า บุคคลเป็นผู้บริสุทธิ์ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กติกา ICCPR และข้อกำหนดแมนเดลา ให้การรับรองและคุ้มครองไว้

สารคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

เนื่องใน **“วันต่อต้านการทรมานสากล”** 26 มิถุนายน ประจำปี 2569

การกระทำความผิดและการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี รวมทั้งการบังคับให้สูญหายโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถือเป็น การละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงที่ไม่อาจยอมรับได้ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับบุคคลใด ภายใต้สถานการณ์ใด หรือด้วยเหตุผลใด ก็ไม่มีข้ออ้างใดที่จะรับรองความชอบธรรมของการกระทำนั้นได้

แม้ว่าการเยียวยาบาดแผลทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้เสียหายและครอบครัวจะเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง แต่ในความเป็นจริงไม่มีการเยียวยาใดที่จะสามารถชดเชยความสูญเสียได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น การส่งเสริมมาตรการเชิงป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการกระทำความผิดและบังคับให้สูญหายตั้งแต่แรก จึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่อาจดำเนินการได้โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หากแต่เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานด้านความมั่นคง หน่วยงานด้านสาธารณสุข และการฟื้นฟู ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ องค์กรระหว่างประเทศ สื่อมวลชน และประชาชน โดยที่ผ่านมา กสม. ได้ขับเคลื่อนภารกิจการตรวจเยี่ยมเชิงป้องกัน สถานที่ควบคุมตัวของรัฐอย่างต่อเนื่อง และได้เห็นพัฒนาการที่สำคัญจากหลายหน่วยงาน ทั้งการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในสถานที่ควบคุมตัว การพัฒนาหลักประกันสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัว และการยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนและการป้องกันการทรมาน

ประเทศไทยนับว่ามีพัฒนาการในการป้องกันการกระทำทรมาน และการบังคับให้สูญหายมาอย่างต่อเนื่อง ภายหลังการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (CAT) เมื่อปี 2550 ได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการกระทำใ้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2566 และเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ (ICCPED) เมื่อปี 2567 ที่ผ่านมา โดยมีความก้าวหน้าที่เป็นรูปธรรมในหลายประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการเยียวยาความเสียหายทางจิตใจซึ่งมิใช่เพียงแค่บาดแผลทางร่างกาย การกำหนดวิธีการพิสูจน์ความเสียหายอื่นที่มีใช้ตัวเงินในกรณีไม่มีหลักฐานใบเสร็จรับเงิน ตลอดจนการบูรณาการฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายผ่านการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) ร่วมกัน

เนื่องใน **“วันต่อต้านการทรมานสากล”** 26 มิถุนายน ประจำปี 2569 กสม. จึงขอเชิญชวนทุกภาคส่วนร่วมยืนยันทศนาธรรมในการส่งเสริม ป้องกัน และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพื่อยุติการกระทำทรมาน การปฏิบัติที่โหดร้าย และการบังคับให้สูญหายในทุกรูปแบบ รวมทั้ง **สร้างหลักประกันด้านสิทธิมนุษยชนที่เข้มแข็งยิ่งขึ้นในทุกบริบทที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดเสรีภาพของบุคคล เพื่อให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมที่ไร้การทรมาน และเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนทุกคน**

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

24 มิถุนายน 2569

ข่าวกิจกรรม กสม.

กสม. แดลงข่าวเปิดตัวแคมเปญ “ประชาชื่น” ชวนสังคมหยุดชงชาต่อปัญหาคอร์รัปชันที่ละเมิดสิทธิของประชาชน วันที่ 22 มิถุนายน 2569 **นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์** ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วย **นายอัสต์ ภัยหลัก** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **นางสาวหรรษา หอมหวล** เลขาธิการ กสม. **นายจุฬพล ขุนอ่อน** รองเลขาธิการ กสม. **นางสาววรส USUSKHUWIT** ที่ปรึกษาสำนักงาน กสม. และผู้บริหาร เข้าร่วมงานแถลงข่าวเปิดตัวแคมเปญ “ประชาชื่น: อย่าปล่อยให้ประชาชนถูกละเมิดสิทธิ เพราะการทุจริตคอร์รัปชันจนชินชา” จัดโดย สำนักงาน กสม. ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงความเชื่อมโยงระหว่างการทุจริตคอร์รัปชันและการละเมิดสิทธิมนุษยชน พร้อมกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ตรวจสอบ และปฏิเสธการทุจริตในทุกรูปแบบ ณ สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ

กสม. เปิดตัวรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ประจำปี 2568 วันที่ 24 มิถุนายน 2569 **นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์** ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วย **นางสาวปติกาญจน์ สิกิริเดช** **นางสาวศยามล ไยเริงศ์** **นางปรีดา คงแป้น** **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาติ เศรษฐมาลินี** และ **นางสาวสุกักรา นาคะผิว** **นางสาวหรรษา หอมหวล** เลขาธิการ กสม. **นายจุฬพล ขุนอ่อน** รองเลขาธิการ กสม. **นายภาณุพันธ์ สมสกุล** และ **นายศุภดิพงศ์ จิราดิพงษ์** ที่ปรึกษาสำนักงาน กสม. เข้าร่วมงานเปิดตัวรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ประจำปี 2568 เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ของสังคมและสร้างความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน เพื่อส่งเสียงไปยังรัฐบาล และผู้เกี่ยวข้องให้ร่วมกันยกระดับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ในการนี้ กสม. มีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน จำนวน 114 ข้อ แก่รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 50 หน่วยงาน ณ โรงแรมเซนทารา ไทฟ์ ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ

กสม. หารือรองนายกรัฐมนตรี แลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนากฎหมายและนโยบายด้านสิทธิมนุษยชน วันที่ 25 มิถุนายน 2569 **นางสาวปติกาญจน์ สิกิริเดช** **นางสาวศยามล ไยเริงศ์** และ **นางสาวสุกักรา นาคะผิว** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วย **นางสาวหรรษา หอมหวล** เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าพบหารือกับ **นายปรกรณ์ นิลประพันธ์** รองนายกรัฐมนตรี เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและแนวทางการร่วมมือในการขับเคลื่อนงานด้านสิทธิมนุษยชน รวมทั้งประเด็นเชิงนโยบายและกฎหมายสำคัญ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชน ตลอดจนสนับสนุนการยกระดับมาตรฐานด้านธรรมาภิบาลและสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยในการเข้าเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ณ ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ

กสม. ร่วมภาคีเครือข่าย ประกาศเจตนารมณ์ในการต่อต้านการทรมาน เนื่องในวันต่อต้านการทรมานสากล 26 มิถุนายน 2569 วันที่ 26 มิถุนายน 2569 **นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์** ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **นางสาวปติกาญจน์ สิกิริเดช** **นายอัสต์ ภัยหลัก** และ **นางสาวสุกักรา นาคะผิว** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วย **นางสาวหรรษา หอมหวล** เลขาธิการ กสม. และ **นายภาณุวัฒน์ กองสุว** รองเลขาธิการ กสม. เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการเนื่องในวันต่อต้านการทรมานสากล 26 มิถุนายน 2569 โดยเลขาธิการ กสม. เป็นตัวแทนกล่าวแสดงเจตนารมณ์ในการต่อต้านการทรมานในประเทศไทย ร่วมกับผู้แทน 11 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมราชทัณฑ์ กองทัพบก กองทัพอากาศ กองทัพเรือ สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดภายใต้กระทรวงสาธารณสุข สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็คเมืองทองธานี กรุงเทพฯ

ILO รับรองอนุสัญญา

คุ้มครองแรงงานแพลตฟอร์ม

สร้างมาตรฐานใหม่

คุ้มครองสิทธิคนทำงาน

เหนือการจัดการโดยอัลกอริทึม

เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2569 องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) เปิดเผยว่า **ที่ประชุมใหญ่แรงงานระหว่างประเทศ สมัยที่ 114 ได้ลงมติรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 193 ว่าด้วยงานที่มีคุณค่าในระบบเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม** ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 406 ต่อ 8 เสียง และงดออกเสียง 36 เสียง ส่งผลให้ข้อตกลงนี้กลายเป็นสนธิสัญญาระดับโลกฉบับแรก ที่มีผลผูกพันทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองแรงงานในระบบเศรษฐกิจกิก (Gig Economy) กว่า 435 ล้านคนทั่วโลก ซึ่งประกอบอาชีพขับรถส่งอาหาร ดูแลผู้ป่วย และงานออนไลน์ โดยที่ผ่านมาแรงงานกลุ่มนี้ มักถูกจัดประเภทเป็นผู้รับจ้างอิสระอย่างไม่เป็นธรรม ทำให้ขาดการคุ้มครองด้านแรงงานและหลักประกันสังคม

อนุสัญญาฉบับใหม่กำหนดให้**รัฐบาลของประเทศสมาชิก** ต้องจัดประเภทแรงงานแพลตฟอร์มให้ถูกต้องตามลักษณะการทำงานจริง พร้อมทั้งให้สิทธิพื้นฐานในการรวมตัวเจรจาต่อรอง สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และ**สร้างมาตรฐานใหม่ในการคุ้มครองสิทธิเหนือการจัดการโดยอัลกอริทึม** โดยบังคับให้บริษัทเทคโนโลยีต้องโปร่งใสเกี่ยวกับระบบที่ใช้ประเมินผลงาน และต้องให้มนุษย์เข้าร่วมในกระบวนการทบทวนหากมีการระงับหรือปิดบัญชีแรงงาน ทั้งนี้ การลงมติของ ILO ใช้ระบบไตรภาคี ซึ่งเปิดให้ผู้แทนจาก 3 ฝ่าย ได้แก่ รัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง มีสิทธิออกเสียงอย่างอิสระ โดยประเทศสมาชิก ILO ทั้ง 187 ประเทศ สามารถส่งผู้แทนได้ประเทศละ 4 คน คือ ผู้แทนรัฐบาล 2 คน ผู้แทนนายจ้าง 1 คน และผู้แทนลูกจ้าง 1 คน ดังนั้น คะแนนเห็นชอบ 406 เสียงต่ออนุสัญญาฉบับที่ 193 จึงไม่ได้หมายถึงการสนับสนุนจากรัฐบาลเพียงไม่กี่ประเทศ หากแต่สะท้อนฉันทามติในวงกว้างของผู้แทนสามฝ่ายจากทั่วโลกที่เข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ด้วย

อนุสัญญาคุ้มครองแรงงานแพลตฟอร์มฉบับนี้ถือเป็น**หมุดหมายสำคัญทางประวัติศาสตร์**ในการกำหนดมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ และสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของภาคีสมาชิกองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ในการสร้างหลักประกันว่าอนาคตของการทำงานจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการเรื่องงานที่มีคุณค่า ความยุติธรรมทางสังคม และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ที่มา:

International
Labour
Organization

จัดทำและเผยแพร่โดย

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น 6-7
120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร 10210

www.nhrc.or.th

ขอความกรุณา
ดูแบบประเมินออนไลน์

ชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อ
ใบอนุญาตนเลขที่ 9/2552
ปนพ. ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ

โทรศัพท์: 0-2141-3800 และ 3900 สายด่วนร้องเรียน: 1377
: 0-2141-3913 และ 3919 ร้องเรียน: help@nhrc.or.th

เว็บไซต์: www.nhrc.or.th